

กระบวนการจัดเกลาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ

Socialization of the Professional Thai Boxing

สมักร ชมชื่น (Samak Chomchuen) * ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (Dr. Somsak Srisontisuk) **

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาแรงจูงใจสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ และเพื่อศึกษากระบวนการจัดเกลาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ 1) นักมวยไทย จำนวน 13 คน และ 2) ครอบครัวของนักมวยไทย จำนวน 8 ครอบครัว พื้นที่ในการศึกษา คือ ค่ายมวยแห่งหนึ่งในเขตตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ใช้ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1.แรงจูงใจสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ ได้แก่ ครอบครัวและเครือข่าย เพื่อนที่มีส่วนสำคัญด้านการชักชวน และสื่อที่มีส่วนต่อการปลูกฝังแนวคิดที่ดีต่อนักมวยไทยอาชีพ 2.กระบวนการจัดเกลาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพมีอยู่ 3 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการเล่นบท ขั้นตอนการเล่นบทบาท และขั้นตอนการสวมบทบาทนักมวยไทยอาชีพ แต่ละขั้นตอนในกระบวนการเป็นกลไกหล่อหลอม ให้เด็กคนหนึ่งเป็นนักมวยไทยอาชีพได้อย่างสมบูรณ์

ABSTRACT

The objectives of this study are to study the motivation and socialization of the professional Thai boxing. The Target samples are 13 Thai boxer and 8 Thai boxer's families at a boxing camp in Sila sub - district, Muang district, Khon Kaen province. The study design is qualitative research method which was analyzed by content analyses. The findings summarized as follows: the motivation of the professional of Thai boxing is comprised of family and kinship system, friends and media. Socialization of the professional Thai boxing comprised of 3 steps, that is, the socialization of play, game stage and generalized others' stages. Each stage of the mechanism process is the mean for a child to become the professional Thai boxer.

คำสำคัญ : แรงจูงใจ กระบวนการจัดเกลา และความเป็นนักมวยไทยอาชีพ

Key Words : Motivation, Socialization and Professional Thai boxing

* มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสุโขทัย สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย

** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ประเภทหนึ่งของวัฒนธรรมไทย มวยไทยเป็นที่ยอมรับและรู้จักของคนทั่วโลก กล่าวได้ว่ามวยไทยเป็นวัฒนธรรมอันล้ำค่า ที่บรรพบุรุษของชาติไทยได้จรรโลงให้เป็นที่กึกก้องแก่ชนชาติอื่น นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (ศิลปะมวยไทย, 2540) มวยไทยอาชีพในยุคปัจจุบันเป็นปรากฏการณ์ที่กำลังให้การจับตามองในหลายฝ่าย กระแสของมวยไทยอาชีพในประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหลายๆ องค์กรอย่างมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม ในรูปแบบการให้การสนับสนุนเป็นเงินค่าตัวหรือเงินรางวัลต่าง ๆ ทั้งนี้ในความมุ่งหวังขององค์กรเหล่านี้เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และที่สำคัญเพื่อผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจในการมวยไทยขององค์กร

ธุรกิจในการมวยไทยอาชีพมีกลุ่มได้เสียทั้งภาครัฐและเอกชน กลุ่มองค์กรเหล่านี้ได้ให้ความสำคัญต่อกีฬามวยไทยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด รวมไปถึงการใช้พื้นที่ของมวยไทยในการโฆษณาหรือนำเสนอสินค้าในบริษัทของตน ในรูปแบบของการให้การสนับสนุนด้านเงินรางวัล (จิราพร, 2546) ปัจจุบันจะเห็นได้ชัดเจนในเชิงธุรกิจสำหรับการจัดเป็นศึกของมวยไทยในรูปแบบของบริษัทเดี่ยว ดังเช่น สิกมวยรอบปูนเสือ สิกมวยรอบ ISUZU สิกมวยรอบยามาฮ่าซูราตราบาแดง สิกมวยรอบยาตันใจ เป็นต้น สิกมวยรอบต่างๆ เหล่านี้ล้วนสร้างแรงจูงใจให้นักมวยไทยอาชีพหลาย ๆ คน ด้วยการกำหนดเงินรางวัลตั้งแต่หลักแสนถึงหลักล้าน เมื่อนักมวยมีแรงจูงใจด้วยเงินรางวัลที่มีมูลค่าสูงพร้อมค่าตัวนักมวยทุกคนที่มีโอกาสเข้ามาสู่มวยรอบต่างมุ่งหวังที่จะได้รับรางวัลชนะเลิศ ดังนั้นธุรกิจในการมวยจึงทำให้เศรษฐกิจมีความเจริญเติบโตขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในการมวยไทยอาชีพ รวมทั้งเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเมืองไทยได้เป็นอย่างดี

ประเด็นด้านเศรษฐกิจจึงเป็นสิ่งสนใจแก่ตัวนักมวยรวมทั้งคนในวงการมวยไทยอาชีพ นักมวยที่ก้าวเข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งบางคนใช้ชีวิตในวงการมวยไทยอาชีพได้ไม่นานก็ออกไป แต่บางคนกลับใช้ชีวิตในความเป็นนักมวยไปตลอด เพราะมีความรักในมวยไทย มีความผูกพัน กล่าวได้ว่าครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญในการตัวกำหนดข้อผูกพันของนักมวยไทยอาชีพ อย่างเช่น การเข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพส่วนสำคัญเพื่อหวังได้ช่วยเหลือครอบครัวและตนเองได้ เป็นต้น ซึ่งโดยภาพรวมแล้วส่วนใหญ่กลุ่มนักมวยไทยอาชีพจะเป็นคนภาคอีสาน รองลงมาคือภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคกลาง ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาในวงการมวยไทยอาชีพเป็นกลุ่มของคนยากจน มีความรู้ทางการศึกษาน้อย และเป็นอาชีพชั้นต่ำ จึงไม่มีใครสนใจ ทฤษฎี (2535) และ พชรินทร์ (2542)

ยกตัวอย่างเช่น อดีตนักมวยไทยอาชีพที่ประสบความสำเร็จ วิจารณ์หรือบุญทองโอลิมปิกคนแรกของไทย นายสมรักษ์ คำสิงห์ ชีวิตนักมวยไทยอาชีพแต่ก่อนนั้นเดินตามคำสั่งสอนของพ่อที่กล่าวว่า “พ่อไม่มีมรดกให้ เพราะบ้านเรายากจน มีแต่วิชามวยนี่แหละที่จะหาเลี้ยงพวกเองได้” เป็นต้น ซึ่งเป็นการตอบประเด็นปัญหาของผู้วิจัยในเบื้องต้นสำหรับวิถีชีวิตเริ่มต้นของการก้าวเข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพของสมรักษ์ คำสิงห์

การก้าวเข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพในปัจจุบัน เป็นเรื่องที่ผู้ชายส่วนใหญ่ไม่ยอมเข้ามาด้วยประการที่ว่ามวยไทยอาชีพเป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีความรุนแรง มีความเสี่ยงทางด้านร่างกาย สภาวะจิตใจและสมองเนื่องจากการกระทบกระเทือนจากการปะทะในระหว่างการขึ้นชกทุกครั้ง มีความอันตรายต่อสภาพร่างกายอย่างมาก แต่กลุ่มคนที่ให้ความสนใจมวยไทยอาชีพส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวชาวนาข้าวไร่ที่มีฐานะยากจน (พชรินทร์, 2542) อย่างไรก็ตามก็

ตามมวยไทยไม่ได้แฝงไว้เฉพาะด้านลบแต่เพียงด้านเดียว แต่มวยไทยยังมีรูปแบบการฝึกฝนเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของร่างกายอย่างมีระบบขั้นตอน ผนวกกับศิลปะแม่ไม้มวยไทยที่สามารถเรียนรู้ได้จากหลาย ๆ สิ่งที่ค่ายมวยมอบให้ ประเด็นนี้จึงเป็นจุดเด่นของกีฬามวยไทยทำให้คนไทยและนักท่องเที่ยวนานาชาติบางกลุ่มที่มีความสนใจในศิลปะการต่อสู้แขนงนี้ อยากฝึกฝนเพื่อนำศิลปะการต่อสู้ของมวยไทยไว้ป้องกันตัว

มวยไทยไม่เพียงแต่ทำให้ร่างกายแข็งแรง แต่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่จากเดิมได้ด้วยยุคสมัยพัฒนาที่ก้าวหน้าไปโดยตลอด การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมมวยไทยจึงเจริญตามเทคโนโลยี สังคมถูกขับเคลื่อนไปตามยุคกระแสของสังคมนิยม หากเรียกอีกแบบคือยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจากเมื่อก่อนค่าตัวต่อการชกแต่ละครั้ง 10-20 บาท ปัจจุบันหลักหมื่นถึงหลักแสน(เวทีมาตรฐาน) มวยไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยเป็นอย่างมาก ซึ่งที่เคยดูกันตามงานวัดหรืองานประเพณีต่าง ๆ ปัจจุบันกลับดูกันตามบ้านใครบ้านเรา บางทีรวมตัวกันดูตามบ้านเพื่อความสนุกในการดูและที่สำคัญเป็นที่ชื่นชอบของนักเล่นพนัน อย่างไรก็ตามมวยไทยยังคงไว้ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม มีเพียงส่วนน้อยที่ขาดหายไป เช่น การรับมอบเป็นศิษย์ การไว้ครูซึ่งบางค่ายมวยขาดการสานต่อ และการสอนแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้อง (จำสืบทอดเดิม, 2547) เป็นต้น

มวยไทยอาชีพถือเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในสังคมไทย ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ตระหนักว่ามวยไทยอาชีพเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ที่ได้รับการสืบทอดจากอดีตจนถึงปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เพื่อมิให้มรดกทางวัฒนธรรมดังกล่าวค่อยๆ หมดความสำคัญไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษากระบวนการจัดการดูแลความเป็นนักมวยไทยอาชีพเพื่อให้เห็นถึงขั้นตอนกฎระเบียบของกระบวนการของการฝึกฝนภายใต้วัฒนธรรม ตลอดจนสถานะแรง

กดดันทางด้านโครงสร้าง เศรษฐกิจและสังคมในการปรับตัวให้เข้ากับกฎระเบียบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในวงจรชีวิตนักมวยไทยอาชีพ โดยมีความเห็นว่าการศึกษาวีถีชีวิตของนักมวยไทยอาชีพ จะทำให้ทราบถึงประเด็นของการพัฒนาการอบรมจัดการทางสังคมให้แก่ นักมวยไทยอาชีพ ซึ่งนักมวยไทยอาชีพจะต้องเป็นบุคคลที่ต้องมีความอดทน ความแข็งแกร่ง และความมีวินัยอย่างสูง จึงจะสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตความเป็นนักมวยไทยอาชีพได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจสู่ความเป็นของนักมวยไทยอาชีพ
2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการดูแลความเป็นนักมวยไทยอาชีพ

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เลือกศึกษานักมวยไทยที่ทำการฝึกซ้อมในค่ายแห่งหนึ่งในในเขตตำบลศิลาอำเภอมืองขอนแก่น

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

หัวหน้าค่ายมวย หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของค่ายมวย และผู้ควบคุมดูแลฝึกสอนมวยไทย
บริบทนักมวย หมายถึง คุณลักษณะบุคคลของนักมวยซึ่งได้รับอิทธิพลจากการเข้าสู่มวยไทยอาชีพมีหลายระดับ ได้แก่ ระดับปัจเจกบุคคล และระดับ ครอบครัว

ระเบียบวิธีการศึกษา

1. รูปแบบในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาพฤติกรรม ทักษะ ทักษะ และความคิดเห็น ของแต่ละกลุ่มบุคคลสำคัญในค่ายมวย และตัวของนักมวย ซึ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายที่

เฉพาะตัวของนักมวย ผู้วิจัยต้องอาศัยระยะเวลา เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ โดยสร้างความสัมพันธ์ในสังคมค่ายมวย ชุมชน และครอบครัวของนักมวยไทยอาชีพด้วยการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ที่สำคัญมีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความต่อเนื่อง เพื่อความชัดเจนในประเด็นปัญหาและทำให้เกิดข้อมูลที่แท้จริง

2. พื้นที่ในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่ในการทำวิจัยและเก็บข้อมูลคือ ค่ายมวย แห่งหนึ่งในเขตตำบลศิลา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีค่ายมวยที่มีชื่อเสียงกระจายตามพื้นที่นอกเขตอำเภอเมืองและในเขตอำเภอเมืองขอนแก่นอยู่จำนวนหนึ่ง เหตุผลสำคัญที่เลือกพื้นที่ค่ายมวยแห่งนี้ เพราะผู้วิจัยได้ตรวจสอบพื้นที่เป็นอย่างดีซึ่งค่ายมวยมีความน่าสนใจ ในลักษณะความมั่นคง โดยสามารถผลิตนักมวยที่มีชื่อเสียงและส่งเข้าไปชกที่กรุงเทพฯ และประสบความสำเร็จหลายคน ซึ่งภายในค่ายมีนักมวยในสังกัดปัจจุบัน 13 คน ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญค่ายมวยแห่งนี้ เนื่องจากมีลักษณะกายภาพที่แน่นอนสามารถตรวจสอบและกลับไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ค่ายมวยเริ่มก่อตั้งมาเป็นระยะเวลาหลาย 10 ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เดิมค่ายมวยอยู่ในค่ายทหารแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น เมื่อผู้ก่อตั้งได้ปลดเกษียณอายุราชการทหารจึงย้ายออกมาสร้างค่ายมวย ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยดังที่กล่าว

3. หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์

หน่วยที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ คือ ระดับปัจเจกบุคคล และระดับองค์กร(ค่ายมวย) ของนักมวยไทยอาชีพ

4. ผู้ให้ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม คือ

4.1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(key informants) ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความสำคัญในการเก็บข้อมูลในความหมายของการเข้าสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นผู้ที่มีส่วนในการฝึกอบรมรวมทั้งการขัดเลา คือ นักมวยไทย เจ้าของค่ายมวย (หัวหน้าค่ายมวย) ผู้ก่อตั้ง เซียนมวย และผู้สูงอายุ ผู้ให้การสนับสนุนมวยไทยอาชีพ เนื่องจากเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องมวยไทย และเป็นผู้ซึ่งสืบทอดถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของมวยไทยอาชีพ

4.2) ผู้ให้ข้อมูลในระดับปัจเจก และครอบครัวนักมวย โดยสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติโดยทั่วไปของนักมวย ประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สาเหตุที่มีส่วนสำคัญกับแรงจูงใจ และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับบริบทครอบครัว ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวและชุมชนของนักมวยไทยอาชีพ

5. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ รวมระยะเวลาเริ่มต้นศึกษาตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2551 เป็นต้นมา ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 1 ปี 7 เดือน ในระยะเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอนผู้วิจัยต้องปรับตัว โดยพยายามทำตัวให้กลมกลืนมากที่สุด เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ

6. การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล สามารถกระทำได้จากการพัฒนาเครื่องมือจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด และการสัมภาษณ์

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยการแยกแยะ การตีความหมาย การเปรียบเทียบ การหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับปรากฏการณ์ การหาแบบแผน การอธิบาย และการสรุปเกี่ยวกับกิจกรรม และพฤติกรรม

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักมวยกลุ่มเป้าหมาย

นักมวยในค่ายมวย มีจำนวนเด็กนักมวยไทยทั้งหมด 13 คน อายุตั้งแต่ 11 ถึง 17 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่นทุกคน ระดับระดับการศึกษาของนักมวยค่ายแห่งนี้ เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระยะเวลาในการเป็นนักมวยไทย เฉลี่ยตั้งแต่ 4-7 ปี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันโดยเฉลี่ยจำนวน 2 คน ส่วนใหญ่นักมวยค่ายแห่งนี้มีบิดามารดาเป็นผู้ปกครอง บางส่วนมีตาเป็นยาย เป็นผู้ปกครองเพราะพ่อแม่หย่าร้าง บางครอบครัวพ่อแม่เสียชีวิต อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองนักมวยจะมีหลากหลาย เช่น ขับรถสองแถว ขายไข่ปิ้ง พนักงานรักษาความปลอดภัย แม่บ้าน และพนักงานพัสดุมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น อายุของบิดา-มารดาของนักมวยมีตั้งแต่ 38-47 ปี การศึกษาของบิดา-มารดาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปี 6 และรายได้ต่อปีของบิดา-มารดานักมวยค่ายแห่งนี้ เฉลี่ยตั้งแต่ 50,000 ถึง 400,000 บาท/ปี

2. แรงจูงใจสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ

จากการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพในค่ายมวย ดังกล่าวได้พบว่า แรงจูงใจสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพมีหลายประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ครอบครัวและเครือญาติ

ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนสำคัญ ในกระบวนการจัดเกลาให้กับเด็กนักมวยไทย

โดยวิธีการถ่ายทอดความรู้แก่เด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพ พ่อแม่ต้องเป็นฝ่ายเห็นชอบด้วยเช่นกัน หากมีแนวคิดที่ขัดต่อกระบวนการฝึกฝนของมวยไทย จะเป็นเรื่องยากสำหรับโอกาสของเด็ก ที่สำคัญนอกเหนือจากการตัดสินใจเปิดโอกาสให้บุตรของตนได้เข้ามาฝึกซ้อมในค่ายมวย ปัญหาในครอบครัวในเรื่องครอบครัวหย่าร้าง พ่อแม่เสียชีวิตและปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ยังเป็นแรงจูงใจให้เด็กนักมวยตัดสินใจเข้าสู่วงการมวยไทยง่ายขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ครอบครัวหย่าร้างและพ่อแม่เสียชีวิต เด็กคนดังกล่าวจะถูกดูแลด้วย ลุง ป้า น้าและอา(เคยชกมวยไทยมาก่อน) เมื่อได้รับตำแหน่งเป็นผู้ปกครองจะเล็งเห็นความสำคัญของมวยไทย ในลักษณะของความแข็งแรงของร่างกาย ความห่างไกลจากยาเสพติด และการหารายได้เพื่อช่วยในการเลี้ยงครอบครัว ที่สำคัญในชุมชนเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กวัยรุ่น เหตุผลเหล่านี้จึงเป็นเหตุผลสำคัญในการชักนำให้บุตร(เด็กที่เลี้ยงดู) เข้าสู่วงการมวยไทยอาชีพและเจริญเติบโตได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป

2.2 เพื่อน

เพื่อนเป็นแรงจูงใจหนึ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีส่วนผลักดันให้เข้าสู่การเป็นนักมวยไทย เพื่อนจะมีส่วนในการชักชวนเพื่อเปลี่ยนแนวคิดเรื่องแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าสู่การเป็นนักมวยไทย ซึ่งอาจจะชักพาไปในทางที่ดีหรือชักพาไปในทางที่ไม่ดี เพราะฉะนั้นเพื่อนจึงมีบทบาทที่มีอำนาจในการตัดสินใจรองลงมาจากครอบครัวในเรื่องการชักชวนชักนำ ซึ่งผู้วิจัยได้พบว่าเพื่อนมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการชักชวนแนะนำข้อดีสำหรับการชกมวยไทย โดยที่เด็กจะเกิดความอยากรู้อยากเห็น รวมไปถึงอยากร่วมสัมผัสถึงมวยไทยอย่างแท้จริง อันเนื่องมาจากเพื่อนได้บอกเล่าถึงมวยไทยอย่างเร้าใจ และ น่าค้นหาว่าเป็นอย่างไร

2.3 สื่อ

เด็กมักมวกับวิถีชีวิตของชุมชนกับสังคมของนักมวยไทย มีการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อทางโทรทัศน์ในรูปแบบของการรับชม มีความชื่นชอบนักมวยในวงการมวยไทยอาชีพเป็นอย่างมาก ไม่เพียงเท่านั้นเด็กมีความต้องการรับสื่อจากแหล่งหนังสือพิมพ์ หนังสือมวย และโปสเตอร์รูปภาพของนักมวยที่ลงหนังสือมวย ซึ่งจะสังเกตได้จากข้างผนังบ้านของเด็กนักมวยทุกคนจะมีรูปภาพของนักมวยที่ได้ลงหนังสือมวยและได้รับแชมป์ต่างๆ นามาคิดไว้ข้างผนังบ้าน นอกจากนี้เด็กนักมวยยังมีความสนใจความเคลื่อนไหวของมวยไทยในแวดวงโลกของอินเทอร์เน็ต จึงกล่าวได้ว่าสื่อมีส่วนสำคัญต่อแรงจูงใจในการเข้าสู่นักมวยไทยอาชีพ ที่สำคัญการสังเกตเห็นนักมวยที่ชกในโทรทัศน์พร้อมกับการได้รับเงินรางวัลในแต่ละครั้ง จึงทำให้เด็กนักมวยมีความพึงพอใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพเป็นพิเศษ

3. กระบวนการจัดเกลาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ

สำหรับกระบวนการจัดเกลาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และได้แยกประเด็นออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนบท 2) ขั้นตอนบทบาท และ 3) ขั้นตอนบทบาทความเป็นนักมวยไทยอาชีพ ตามแนวคิดทฤษฎีสัญลักษณ์สัมพันธ์ที่ Mead สัญญา(2540) ได้กล่าวเอาไว้ถึงขั้นตอนสำคัญในกระบวนการพัฒนาอัตตา โดยแต่ละขั้นแสดงลักษณะการเปลี่ยนแปลงตัวเองในลักษณะชั่วคราว ในความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองและพยายามฝังลึกลงไป และกลายเป็นตัวตนของบุคคลนั้น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นการเล่นบท มีกระบวนการที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.1.1 การรับสมัครและ การคัดเลือก

การสมัครเข้าสังกัดค่ายแห่งหนึ่ง ก่อนที่เด็กจะเข้ามาเป็นสมาชิกของค่ายมวยได้นั้น พ่อแม่เป็นผู้ที่นำบุตรชายไปฝากต่อหัวหน้าค่ายวิระโยธินด้วยตนเอง หรือบางคนให้ญาติพี่น้องนำมาฝากสำหรับเกณฑ์ในการรับสมัครและการคัดเลือกเด็ก จะไม่ได้จำกัดเพียงแค่สภาพร่างกาย เท่านั้น ที่สำคัญต้องมองถึงตัวเด็กมีความความต้องการและสนใจมากน้อยเพียงใด ผู้ก่อตั้งและหัวหน้าค่ายมวยได้คำนึงถึงความพร้อมทางด้านจิตใจของนักมวยเป็นอันดับรองลงมาคือพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะหากเด็กนักมวยกับพ่อแม่ผู้ปกครองมีความขัดแย้งในเรื่องระบบความคิด เด็กจะไม่มีโอกาสได้เข้าสู่มวยไทยอาชีพตัวอย่างเช่น

“หลานชายของยายคนหนึ่ง อายุ 4 ขวบอยากชกมวยไทยเนื่องจากเห็นญาติรุ่นพี่ 3 คน เข้าไปเป็นนักมวย เมื่อเข้าไปชกมวยไทยได้สามถึงสี่ครั้งต่อมายายบอกให้เลิกชกมวยไทยด้วยสาเหตุเพราะยายเป็นห่วง กลัวหลานเจ็บ กลัวหลานไม่ฉลาด ที่สำคัญพ่อซึ่งเป็นลูกของยายคนนี้เสียชีวิต แม่ไปได้สามีใหม่แล้วปล่อยให้ลูกอยู่กับยายสองคน ยายจึงเป็นห่วงมากกลัวหลานจะไม่มีอนาคต”

เพราะฉะนั้น เกณฑ์ในการรับสมัครจึงไม่ได้จำกัดที่หน้าตา อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง หุ่นดีหรือไม่ดี เป็นต้น แต่จะดูที่ความพร้อมทางด้านสภาพจิตใจของเด็กนักมวยว่ามีความสนใจมากน้อยเพียงใดกับกีฬามวยไทย

3.1.2 ค่านิยม

ค่านิยมมีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการเข้าสู่มวยไทยอาชีพ ค่านิยมไม่ได้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แต่เกิดจากประสบการณ์และปรากฏการณ์ที่ได้รับรู้ของเด็กนักมวย นักมวยส่วนใหญ่มีความนิยมชมชอบในศิลปะมวยไทย ค่านิยมที่มาจากญาติพี่น้องได้รับความรู้ทักษะบางส่วน จากการดูทีวี ดูมวยไทยตามงานวัดหรืองานประจำปีต่างๆ ค่านิยมจึงเกิดขึ้น

ตามมาด้วยความรู้สึกอยากรู้ อยากลองตามกิจกรรมทางสังคม ซึ่งคำนึงเบื่องต้นเป็นเงื่อนไขที่มีส่วนกระตุ้นให้นักมวยกล้าตัดสินใจเข้าสู่การเป็นนักมวยไทยอาชีพ

3.1.3 ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

ค่ายมวยที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการศึกษา มีปฏิสัมพันธ์ในหมู่คณะตลอดจนการฝึกซ้อมในค่ายมวยและนอกค่ายมวย ผู้วิจัยจะแยกความสัมพันธ์ดังนี้

3.1.3.1 นักมวยจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อหัวหน้าค่ายมวย ในลักษณะด้านความเคารพทั้งในค่ายและนอกค่าย

โดยหลายเหตุการณ์ของทุก ๆ ปี จะเห็นได้จากให้ความเคารพคนในครอบครัวของหัวหน้าค่ายมวย โดยการไหว้(ไปลามาไหว้) ยกตัวอย่างกรณีการแสดงความเคารพต่อค่ายมวยเช่น วันไหว้ครูนักมวยในค่ายต่างนัดกันเพื่อทำการไหว้ครู(หัวหน้าค่ายมวยและผู้ก่อตั้ง) จะเตรียมพวงมาลัยดอกไม้มอบให้หัวหน้าค่ายมวยและผู้ก่อตั้ง และวันสงกรานต์เด็กนักมวยพร้อมด้วยพ่อแม่หรือผู้ปกครอง รวมทั้งพี่น้องของนักมวย จะรวมตัวกันเพื่อรดน้ำผู้ก่อตั้งในช่วงหัวค่ำของงานเทศกาลสงกรานต์ทุกปี หัวหน้าค่ายมวยและผู้ก่อตั้งจึงมีบทบาทสำคัญต่อนักมวยและพ่อแม่ผู้ปกครองนักมวย นอกจากนี้ยังเป็นผู้กำกับดูแลนักมวยในเวลาฝึกซ้อมทุก ๆ กิจกรรม และคอยห่วงใยสอบถามทุกข์สุขของเด็กนักมวย หัวหน้าค่ายมวยจะให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพของนักมวยอย่างมาก เพราะหากรู้ว่่านักมวยคนใดไม่สบายจะเป็นผู้หาหมอให้ หากรุนแรงจะพาไปหาหมอ เป็นต้น

3.1.3.2 ปฏิสัมพันธ์ของนักมวยในการซ้อมมวย มีความสนิทสนมของนักมวยด้วยกันเอง เมื่อมีกิจกรรมการซ้อมแต่ละกิจกรรม บางครั้งนักมวยจะหยอกล้อในขณะที่ซ้อมมวย เมื่อหัวหน้าค่ายและคุณตา จะเป็นคนตักเตือนอย่างรุนแรง เพื่อให้เด็กกลัวหรือเชื่อฟัง เช่น หัวหน้าค่ายมวยกล่าวว่า

“หากใครคุยกันหรือเล่นกันในขณะซ้อมจะเอาไม่เรียบร้อยแบบนี้บอก”

ที่สำคัญคือหลังจากการฝึกซ้อมในทุกกิจกรรมเสร็จครบทุกอย่าง หัวหน้าค่ายจะเป็นผู้เรียกเด็กนักมวยมากล่าวตักเตือนในเรื่องที่ไม่ถูกต้องในระหว่างการซ้อม หรือแม้กระทั่งเรื่องของการกระทำ ความผิดนอกค่าย ก็จะเป็นประเด็นที่หัวหน้าค่าย ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องของการขัดเถลาเช่นกัน เพราะถือได้หัวหน้าค่ายได้เป็นผู้ปกครองของเด็กนักมวยทุกคน

3.2 ขั้นการเล่นบทบาท มีกระบวนการที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.2.1 การยอมรับกฎกติกาและวัฒนธรรมภายในค่าย

นักมวยทุกคนในค่ายต่างได้รับกฎกติกาและวัฒนธรรมจากหัวหน้าค่ายมวย กฎกติกาที่มีส่วนสร้างนักมวยให้เป็นคนดีและเป็นนักมวยที่ดีได้แก่ ห้ามนอนดึกเกิน 22.00 น. ห้ามเล่นการพนัน ห้ามดื่มเหล้า ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดทุกประเภท และห้ามเที่ยวกลางคืน ซึ่งกฎกติกาเหล่านี้เด็กนักมวยต่างให้ความยอมรับเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางส่วนของเด็กนักมวยก็ไม่สามารถทำได้ทุกขั้นตอนคือบางครั้งเด็กก๊นอดึก บางครั้งเด็กนักมวยบางคนแอบดื่มเหล้า โดยที่หัวหน้าค่ายและผู้ปกครองไม่ทราบ ตัวอย่างเช่นเด็กนักมวยคนหนึ่งชื่อ ลูป (นามสมมุติ) กล่าวว่า

“พอใจในกฎกติกาที่ได้รับส่วนเรื่องของการฝ่าฝืนก็มีบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็อยู่ในกฎกติกา” ซึ่งกฎกติกาเหล่านี้หัวหน้าค่ายมวยเป็นผู้ที่กำหนดเอาไว้เนื่องจากหัวหน้าค่ายมวยมีมาตรการที่เด็ดขาด โดยได้กล่าวว่า

“หากใครที่ไม่สนใจในเรื่องการฝึกซ้อมเมื่อบอกกล่าวแล้วเด็กนักมวยไม่ยอมเชื่อเคารพในกฎกติกา เอาไว้ก็ไม่มีประโยชน์อะไร”

ทั้งนี้หัวหน้าค่ายมวยจะสร้างนักมวยผู้ที่ขยัน อดทน และเชื่อฟัง ด้วยเหตุนี้เองนักมวยค่ายแห่งนี้จึงมีนักมวยที่ประสบความสำเร็จอยู่เป็นรุ่น ๆ และที่สำคัญผลิตพลเมืองที่ดีเข้าสู่สังคมไทย

3.2.2 การจดทะเบียนความเป็นนักมวยไทยอาชีพ

การจดทะเบียนความเป็นนักมวยไทยอาชีพของค่ายมวยแห่งนี้ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้าค่ายมวย ถึงความเหมาะสมว่านักมวยมีทักษะความพร้อมด้านวิชาชีพแล้วหรือไม่ โดยการจดทะเบียนเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งและจำเป็นต่อการชกมวยไทย เพราะการจดทะเบียนจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าเราสังกัดค่ายใด(สีเสื้อใด) และนักมวยคนใดไม่มีหนังสือการจดทะเบียนจะไม่สามารถขึ้นชกในเวทีมาตรฐานได้ ซึ่งเมื่อก่อนเคยมีกฎหมายออกมาบังคับเรื่องการจดทะเบียน เด็กที่มีสิทธิ์จดทะเบียนได้ต้องมีอายุครบ 15 ปี บริบูรณ์ หากต่ำกว่านี้ต้องมีบิดามารดาเห็นชอบ เนื่องจากมีประเด็นหนึ่งในข้อกฎหมายที่กล่าวไว้ว่าห้ามเด็กต่ำกว่า 15 ปี ชกมวยไทย

นอกจากนั้นการจดทะเบียนยังมีนัยสำคัญที่หลากหลาย เช่นหัวหน้าค่ายมวยมีสิทธิ์ตามกฎหมายในเรื่องการหักค่าตัวของนักมวยในสังกัดครั้งหนึ่งของเงินที่ได้รับต่อครั้ง หัวหน้าค่ายมวยมีสิทธิ์อำนาจในการขายนักมวยหรือย้านักมวยออกจากค่ายมวยในกรณีใด ๆ ก็ได้ เป็นต้น

3.2.3 พัฒนาฝีมือ (ฝึกซ้อม)

การพัฒนาฝีมือเป็นสิ่งที่นักมวยทุกคนจะต้องทำ และปฏิบัติตาม เพราะหากนักมวยคนใดที่เคารพต่อกฎกติกา ในเรื่องการซ้อมมวย มีความรับผิดชอบ และมีการเตรียมตัว เพื่อทำให้เกิดความพร้อมของร่างกาย จึงจะสามารถแสดงผลงานการชกที่ดีได้ ซึ่งหากเด็กนักมวยคนใดไม่มีการพัฒนาฝีมือแล้วเด็กนักมวยคนนั้นก็จะมียุทธวิธีการชกที่ไม่ได้

เรื่อง หรือหมดแรงก่อนครบยกที่ 5 และเด็กนักมวยคนใดไม่ยอมทำตามกฎจะไม่มีสิทธิ์ในการอยู่ในค่ายมวยอีกต่อไป เพราะหัวหน้าค่ายมวยจะสร้างนักมวยผู้ที่ขยัน อดทน และเชื่อฟัง ด้วยเหตุนี้เองนักมวยค่ายวิริยะจึงมีนักมวยที่ประสบความสำเร็จอยู่เป็นรุ่น ๆ และที่สำคัญผลิตพลเมืองดีเข้าสู่สังคมไทย

3.3 ขั้นตอนการสวมบทบาทของนักมวยไทยอาชีพ มีกระบวนการที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.3.1 การเตรียมตัว

การเตรียมตัวเป็นการซ้อมให้ร่างกายมีความพร้อม เพื่อนักมวยจะได้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของนักมวยไทยอาชีพ ซึ่งการเตรียมตัวประกอบด้วยกระบวนการต่อไปนี้คือ กระโดดเชือก การวิ่ง การเข้ากระสอบ การเบิ้ลกระสอบ การแทงกระสอบ การเล่นเชิง การเข้าเป้า และการเข้าปล้ำ(เล่นเหลี่ยมในวงใน) เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง หากรายการที่เราชกกำหนดน้ำหนักเอาไว้ เราต้องควบคุมอาหารและน้ำหนักให้ตามที่รายการกำหนด นอกจากการทำน้ำหนักแล้วการพัฒนาฝีมือเป็นสิ่งที่นักมวยทุกคนจะต้องให้ความสำคัญเช่นกัน ซึ่งหากเด็กนักมวยคนใดไม่มีการพัฒนาฝีมือแล้ว เด็กนักมวยคนนั้นก็จะมียุทธวิธีการชกที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่สำคัญเด็กนักมวยจะไม่ค้นพบความสามารถของตัวเอง การเตรียมตัวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก ซึ่งหัวหน้าค่ายมวยจะสังเกตความพร้อมด้วยสายตา และด้วยประโยคคำถามก่อนการชกตลอด เช่น

“มึงวิ่งเป็นยังงัยบ้าง มีเหนื่อยตอนปลายหรือป่าว ซ้อมครบห้ายกมีเหนื่อยบ้างไหม”

3.3.2 มีความรับผิดชอบ

นักมวยที่ดีต้องมีความรับผิดชอบในตัวเอง ความรับผิดชอบในที่นี้ต้องรู้เวลาไหนที่ต้องวิ่ง เวลาไหนที่เด็กนักมวยต้องตื่น เมื่อวิ่งก็ต้องตระหนกอยู่เสมอว่าควรหยุดพักหรือควรวิ่งเมื่อไร

รวมถึงการซ้อมในทุกกิจกรรมต้องมีความรับผิดชอบ ทุก ๆ ขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการเข้ากระสอบ การลง นวม การเล่นเชิง การเข้าเป้าฯ ทุกอย่างต้องทำจริงไม่ เล่นไม่คุย “หากทำได้แบบนี้แชมป์ไม่หนีไปไหนแน่” หัวหน้าค่ายกล่าว แต่ในข้อเท็จจริงค่ายมวยแห่งนี้เด็ก นักมวยส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมที่ชอบเล่นตามประสา ของเด็ก อย่างเช่นเรื่องวิ่งทุก ๆ ตอนเย็น ประมาณ 16.00 น. เด็กนักมวยต่างคนต่างเกียจคร้านในการไป วิ่ง บางคนก็เดิน บางคนไปเตะฟุตบอล เตะตระกร้อ เป็นต้น และเมื่อถึงเวลาซ้อมก็จะคุยกัน เล่นกัน ไม่ เอาจริง พอสอบถามว่าทำไมไม่วิ่ง ทำไมไม่ซ้อมดี เด็กนักมวยต่างตอบเป็นคำเดียวกันว่า “จี้เกียจ”

3.3.3 ชัยเชิงดี

“ชัยเชิง” หรือเชิงมวย หรือเรียกอีก อย่างคือเหลี่ยมมวยชัยเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก สำหรับนักมวยไทยอาชีพ นักมวยจะต้องมี เพราะ หากไม่มีเชิงมวย ถึงแม้จะฝึกฝนมาดีเท่าไรจะไม่มี โอกาสเอาชนะคู่ต่อสู้ได้ ซึ่งเชิงมวยจะมีความแตกต่าง กันในระหว่างค่าย เพราะมีวิธีการสอนที่ต่างกัน หัวหน้าค่ายมวยจะเป็นผู้ที่ให้ความรู้ด้านทักษะต่าง ๆ ได้แก่วิธีการชก การยืน การเตะ การแทงเข้าฯ อย่าง ถูกวิธี เช่น ตอนเด็กนักมวยซ้อมเล่นเชิงมวยเมื่อเด็ก คนหนึ่งดีเข้าไม่เป็นหัวหน้าค่าย จะคอยบอกคอยคำ อยู่เสมอว่า

“มึงตีมวยมาก็ปีแล้ว มึงยังดีเข้าไม่เป็น แล้ว ถ้ามึงยังดีเข้าไม่เป็นมึงก็ไม่ต้องชกมวยไทยอีกต่อไป” และสอนวิธีการตั้งเหลี่ยม เช่น

“เมื่อเข้าวงในไล่แวงให้แน่นๆ ระวังเขา จะตีศอก ได้โอกาสพลิกเหลี่ยม พลิกแล้วดี”

หากพิจารณาแล้วเริ่มแรกเด็ก นักมวยจะไม่สามารถชกได้อย่างสง่างามได้ หาก นักมวยขาดรูปมวยที่สวยงาม (ชัยเชิง) เพราะฉะนั้น หากเด็กนักมวยมีความครบถ้วนจากการฝึกซ้อม เด็ก นักมวยจะสามารถแสดงผลงานการชกที่ดีได้อย่าง

แน่นอน ที่สำคัญเด็กนักมวยแสดงผลงานการชกที่ดี โดยตลอดจะเป็นที่จับตามองของเซียนมวยต่อไป

3.3.4 การแสดงผลงานการชกที่ดี

การแสดงผลการชกที่ดีเป็นสิ่งที่บ่งบอก ถึงศักยภาพของค่ายมวย และเด็กนักมวยคนนั้นถึง ความพร้อมของร่างกาย(ซ้อมมาดี) โดยการแสดงผลงานการชกที่ดีนักมวยจะต้องชกชนะอย่างน้อย คิดต่อกัน 3 รายการ ซึ่งหัวหน้าค่ายมวยและเซียนมวย (ผู้ติดตามผลงาน)จะเป็นคนตอบได้ว่า นักมวยไทย อาชีพคนนี้แสดงผลงานการชกที่ดี ทั้งนี้ในการชกแต่ละครั้งจะมีผู้ได้เสีย เมื่อเด็กนักมวยชกชนะสิ่งที่ได้รับ คือ ค่าชมจากหัวหน้าค่ายมวย พ่อแม่ ญาติพี่น้องของ นักมวย รวมทั้งเซียนมวยข้างเวที และได้รับเงินที่ นอกเหนือจากเงินรางวัล (ค่าทวีป) จากคนเหล่านั้น ด้วย แต่ถ้าแพ้มาก็จะได้รับค่าด่ากลับมาเช่นกัน เช่น ครั้งผู้วิจัยเป็นผู้ที่พาเด็กนักมวยในค่ายไปชกที่เวทีมวย เจ็ดสี แล้วเด็กชกแพ้ ผลของการได้ตอบจากบรรดา เซียนมวยกล่าวมาว่า

“มึงตีมวยโง่ๆ อย่างนี้ กลับไปเลี้ยง ควายที่บ้านโน้นไป”

วันนั้นเด็กนักมวยแสดงผลการชกได้ไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการชกที่เวทีช่อง 7 สี(เวที มาตรฐาน) ส่วนใหญ่เป็นเซียนมวยและกลุ่มคนที่ชอบ มวยไทย ที่สำคัญเด็กนักมวยไม่มีการเตรียมตัวที่ดี (ขาดการซ้อม) และตื่นเต้นเวที เพราะฉะนั้นหากเด็ก นักมวยมีความครบถ้วนจากการฝึกซ้อมแล้วจะกล่าว ได้ว่า เด็กนักมวยจะสามารถแสดงผลงานการชกที่ดี เป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มเซียนมวย และหัวหน้าค่ายมวย จะรักและเอ็นดูนักมวยคนนั้น รวมทั้งกลุ่มเครือญาติ และกลุ่มคนผู้สนใจทั่วไป

สรุปและข้อเสนอแนะ

นักมวยไทยอาชีพที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ได้ ประเด็นด้านแรงจูงที่สำคัญคือ ประเด็นหนึ่งคือ

ครอบครัวและเครือญาติ ประเด็นที่สองคือเพื่อน โดยเพื่อนมีส่วนในแรงจูงใจที่สำคัญ และประเด็นที่สามคือสื่อ เนื่องจากสื่อสามารถเข้าถึงเด็กในลักษณะที่หลากหลาย ทางด้านสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีสัญลักษณ์สัมพันธ์ของ Mead ในการนำมาอธิบายกระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพ ผู้วิจัยได้แบ่งแยกกระบวนการกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพออกเป็น 3 ขั้นตอน แต่และขั้นประกอบด้วยกระบวนการจัดเกลาสู่ความเป็นนักมวยไทยอาชีพ ในกระบวนการต่างๆ ต่อไปนี้คือ 1)ขั้นการเล่นบท ได้แก่ การรับสมัครและการคัดเลือก ค่านิยม และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 2)ขั้นการเล่นบทบาท ได้แก่ การยอมรับกฎกติกา/วัฒนธรรมภายในค่าย การจดทะเบียนความเป็นนักมวยไทยอาชีพ และการพัฒนาฝีมือ(ฝึกซ้อม) 3)ขั้นการสวมบทบาทนักมวยไทยอาชีพ ได้แก่ การเตรียมตัว มีความรับผิดชอบ ชัยชนะดี และการแสดงผลงานการชกที่ดี แม้กระบวนการจัดเกลาความเป็นนักมวยไทยอาชีพจะถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย แต่เมื่อผ่านกลไกในระบบของความเป็นนักมวยไทยอาชีพ เด็กนักมวยจะกลายเป็นนักมวยไทยอาชีพอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ค่ายมวยมีบทบาทต่อกระบวนการจัดเกลา และพัฒนาเป็นคนดีของสังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิราพร แก้วศรีงาม. 2546. เปิดโลกมวยไทย : ความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทย. หลักสูตรมานุษยวิทยาและสังคมวิทยามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จำลองโทเฉลิม อุ่นทอง. 2547. มวยไทยยุคโลกาภิวัตน์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สาขาไทยคดีศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ฝ่ายวิชาการ บริษัทสกายบุ๊กส์. 2548. มวยไทยสมัครเล่น = Amateur muaythai. ฝ่ายวิชาการ บริษัทสกายบุ๊กส์จำกัด พิมพ์ลักษณ์ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- พัชรินทร์ ยาพิมาย. 2542. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักมวยไทย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. การศึกษา (ไทยคดีศึกษา-เน้นสังคมศาสตร์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. บัณฑิตวิทยาลัย.
- ทฤษฎี สิทธิประเสริฐ. 2535. โครงสร้างและพฤติกรรมของตลาดมวยไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. เศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรภาษาไทย). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2540. ทฤษฎีทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.